

# NTFR 2023/1975 - Heffingsambtenaar hoefde gevraagde stukken niet toe te zenden en schending inzagerecht blijft zonder gevolgen

## Gegevens

### Publicatie

NTFR 2023/1975

### Instantie

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

### Datum uitspraak

9 augustus 2023

### Datum publicatie

15 november 2023

### Annotator

mr. J.W. Bosman  
is advocaat te Deventer

### ECLI

[ECLI:NL:GHSHE:2023:2599](https://ecli.nl/GHSHE:2023:2599)

### Belastingjaar

2020

### Zaaknummer

22/00976

### Relevante informatie

[Art. 40 Wet WOZ](#), [Art. 7:4 Awb](#), [Art. 17 Wet WOZ](#), [Art. 22 Wet WOZ](#)

## Inhoudsindicatie

inzagerecht, toezendplicht, schending, informatieachterstand

## Samenvatting

Belanghebbende heeft bezwaar gemaakt tegen een WOZ-beschikking. In het bezwaarschrift vraagt belanghebbende om verstrekking van de taxatiekaart met daarop vermeld de KOUDV- en liggingsfactoren. Deze stukken hebben voorafgaand aan de hoorzitting niet ter inzage gelegen. In geschil is of de heffingsambtenaar de door belanghebbende gevraagde stukken had moeten toezenden en of het inzagerecht is geschonden. Het hof stelt vast dat de KOUDV- en liggingsfactoren behoren tot de gegevens die op verzoek moeten worden verstrekt. Er geldt voor de heffingsambtenaar echter geen toezendplicht; er geldt alleen een inzagerecht voor belanghebbende. Dat inzagerecht is geschonden. Het hof is echter van oordeel dat belanghebbende daarmee niet in zijn belangen is geschaad. Het lag namelijk op de weg van belanghebbende om voorafgaand of tijdens de hoorzitting nogmaals om inzage te verzoeken. Indien een belanghebbende tijdens de hoorzitting niet opnieuw aanvoert dat hij door het achterwege laten van de terinzagelegging informatie mist, dan mag in beginsel worden aangenomen dat hij die stukken kennelijk niet meer nodig heeft. Daar komt bij dat de heffingsambtenaar belanghebbende ná de hoorzitting heeft uitgenodigd de stukken alsnog in te zien.

(Hoger beroep ongegrond.)

## Noot

Was de heffingsambtenaar verplicht om desgevraagd alle processtukken toe te zenden aan de belanghebbende en is het inzagerecht geschonden? Die twee vragen staan centraal in deze uitspraak van hof Den Bosch.

De relevantie van de uitspraak is ingehaald door de tijd. Verwezen wordt naar het arrest van de Hoge Raad van 18 augustus 2023 ([ECLI:NL:HR:2023:1107](#), [NFR 2023/1432](#), met noot van Graves). De Hoge Raad heeft in dit arrest overwogen dat het inzagerecht ook langs elektronische weg *kan* plaatsvinden (r.o. 3.6). De desbetreffende heffingsambtenaar – lees: het bestuursorgaan – is dus niet rechtens verplicht om processtukken toe te sturen aan een belanghebbende of diens procesvertegenwoordiger. Het is aan een bestuursorgaan om een keuze te maken op welke van de verschillende mogelijke wijzen het in een concreet geval inzage in stukken verleent (r.o. 3.6). Het bestuursorgaan is bij het maken van die keuze gebonden aan de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (r.o. 3.6).

Dat neemt niet weg dat het via digitale weg beschikbaar stellen van processtukken wat mij betreft de gebruikelijke gang van zaken zou moeten zijn om invulling te geven aan het inzagerecht. Alleen in uitzonderingsgevallen zou het inzagerecht nog in persoon kunnen plaatsvinden, namelijk wanneer het toesturen van processtukken een onevenredige belasting voor het bestuursorgaan zou inhouden. Een inzagerecht op locatie is immers niet meer van deze tijd en zorgt enkel voor nodeloze (reis)kosten voor een belanghebbende. Bovendien werkt een digitaal inzagerecht in de praktijk prima (vgl. bijv. V.S. Huygen van Dyck-Jagersma, 'Corona biedt fiscale proceskansen', TFB 2020/8). Digitaal procederen in de bezwaarfase sluit aan bij de belastingrechtspraak. Vanaf 4 december 2023 is het immers mogelijk digitaal te procederen in alle belastingzaken (nieuwsbericht Raad voor de rechtspraak van 2 november 2023, Digitaal procederen in alle belastingzaken binnenkort mogelijk).

Ik blik nog kort terug op onderhavige uitspraak. Volgens het hof had belanghebbende geen recht op toezending van alle processtukken en is het inzagerecht niet geschonden. Aan belanghebbende waren processtukken toegestuurd (het taxatieverslag). Belanghebbende was bovendien uitgenodigd alle (overige) processtukken op locatie in te zien, en de processtukken hebben gedurende een week daadwerkelijk ter inzage gelegen. Het hof toetst het standpunt van de heffingsambtenaar om niet alle processtukken toe te zenden maar deze op locatie ter inzage te leggen niet uitdrukkelijk aan de beginselen van behoorlijk bestuur, zoals de Hoge Raad heeft overwogen. De rechtbank had dit wel met zoveel woorden gedaan. Gebleken was dat de software van de heffingsambtenaar niet eenvoudig de benodigde gegevens genereerde per object, dus per belanghebbende. Bovendien had de heffingsambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar

zo'n tweehonderd WOZ-bezwaarschriften ontvangen van het kantoor van de gemachtigde. Van de heffingsambtenaar werd kortom een onevenredige inspanning verlangd, aldus de rechtbank (rb. Oost-Brabant 25 maart 2022, nr. 20/3078, [ECLI:NL:RBOBR:2022:1133](#), r.o. 3.3.4). Tegen die achtergrond is de conclusie van het hof alleszins begrijpelijk.

Het valt op dat belanghebbende ter zitting uitdrukkelijk en ondubbelzinnig had verklaard dat de WOZ-waarde niet in geschil was (r.o. 3.3). Het ging belanghebbende in hoger beroep kennelijk enkel om het opstrijken van een proceskostenvergoeding (r.o. 3.2). Het is een schande dat belanghebbende de schaarse capaciteit van onze belastingrechtspraak zo nodeloos belast.